

סֵדֶר הַלְמֻד לְיוֹם כ' נִסָּן (ה' דַּחוּה"מ פֶּסַח/ ה' לַעוֹמֵר)

סֵדֶר לְקוּטֵי מַלְאָכֵי הַשָּׁמַיִם:

הַתּוֹרָה פָּרָה

אֵיתָא בְּגִמְרָא (מְגִלָּה כח): בְּפֶמָה הָאֲרַכְתָּ יָמִים, אָמַר לוֹ וְהָרַן הָיִיתִי בְּמַמוֹנֵי. לְבָאֵר זֶה, צָרִיךְ לִידַע מַה דְּאֵיתָא בְּזִהָר הַקָּדוּשׁ (פְּרָשָׁה נְשָׂא דָף קכ"ג), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: 'תָּא חֲזִי לְשִׁית יָמֵי בְּרֵאשִׁית לְכָל חַד אֵית לָהּ פְּרָצוּפִיה דְּהַהוּא דְּרַגָּא דְּאַנְהִיג לָהּ, וְלֹא תִשְׁכַּח יוֹם דְּלִית בֵּיה טוֹב וְכוּ'. וְכָל יוֹמָא אֵית לָהּ גְּדֵר מְלַבֵּר, דְּלֹא יַעוּל כָּל בַּר נָשׁ לְהַהוּא טוֹב, כְּגוֹן חֲשֵׁךְ דְּכִסְיָא לְנַהוּרָא וְכוּ'. וּבְגִין דָּא, מָאן דְּאֵיהּ חִיבָא וַיַּעוּל לְמַנְדַּע רְזִין דְּאוּרִיתָא פִּמָּה נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים מְבַלְבְּלִין מִחֲשַׁבְתָּהּ דְּלֹא יַעוּל לְאַתָּר דְּלֹא דִילָהּ. אֲבָל מָאן דְּאֵיהּ טוֹב, כָּל אֵילִין נְטִירִין אַנּוּן לְמִימְרָהּ, וְקִטְגוֹר נַעֲשֵׂה סִנְגוֹר, וַיַּעֲלוֹן לָהּ לְטוֹב הַגְּנוּז, וַיִּמְרוֹן מְרַנָּא הָא בַּר נָשׁ טוֹב וְצַדִּיק וִירָא שָׁמַיִם בְּעֵי לְעֵילָא קְדָמָךְ וְכוּ'. הַהוּא טוֹב גְּנוּז יִמָּא לֹזן, פְּתַחוּ לִיה בְּהַאי תַרְעָא דְּאַתְקָרִי אַחְבָּה, אוּ בְּהַאי תַרְעָא דְּאֵיהּ תִּשׁוּבָה, כָּל צַדִּיק יַעוּל כְּפוּם דְּרַגָּא דִילָהּ.

וְאֵין טוֹב אֵלָא תּוֹרָה (עֲבוּדָה זָרָה יט:), וְכִשְׁאָדָם רוּצָה לְהַגּוֹת וְלַחֲשֵׁב בַּתּוֹרָה, הֵינּוּ בְּרְזִין דְּאוּרִיתָא, אַנּוּן נְטִירִין וְנְחָשִׁים וְעַקְרָבִים מְבַלְבְּלִין מִחֲשַׁבְתָּהּ, וְאֵלוּ הֵם הַמִּחְשָׁבוֹת שְׁבֵאִין לְאָדָם. וְכִשְׁאָדָם רוּצָה וְחוּשֵׁק עַד מְאֹד, וּפּוֹתְחִין לוֹ, כַּנִּל בְּזִהָר הַקָּדוּשׁ. אֲזִי כָּל יוֹם וַיּוֹם אֲצִלוּ גְּדוּל עַד מְאֹד, כִּי רוּצָה וּמְשִׁיג הַטוֹב הַגְּנוּז, הֵינּוּ רְזִין דְּאוּרִיתָא, הַשִּׁיךְ לְאוֹתוֹ הַיּוֹם.

וְזֶה שֶׁשָּׁאֵל הַתְּנָא בַּמָּה הָאֲרַכָּת יָמִים, הֵינּוּ בְּאִיזָה מִדָּה מִן הַמִּדּוֹת נִכְנְסָתָ לְהַטּוֹב הַגָּנוּז, וְהָאֲרַכָּת הַיָּמִים שְׁלֵף לְהִיּוֹת גְּדוּלִים כַּנ"ל. וְהַשֵּׁיב לוֹ וְתָרַן הָיִיתִי בְּמִמוֹנִי, שְׂזוּ הִיא מִדַּת אֲבָרְהָם אָבִינוּ, וְהִיא תִרְעָא דְאִיתְקָרִי אֶהְבָּה, וְהוּא סְטָרָא דִּימִינָא. וְאִיתָא בְּתַקּוּנֵי זְהַר (תְּקוּן ע דָּף קי"ח) 'מִסְטָרָא דִּימִינָא מִחָא חוּרָא כְּכִסְפָּא'. הֵינּוּ שְׁכָל הַמְּקַטְרָגִים וְכָל הַנְּחָשִׁים וְעַקְרָבִים, הֵינּוּ הַמְּחַשְׁבוֹת זָרוֹת שְׁמַבְלָבְלִין מִחֲשַׁבְתָּהּ, נַעֲשִׂין חוּרָא כְּכִסְפָּא. וְלַכָּךְ נֶאֱמַר בְּאֲבָרְהָם (בְּרֵאשִׁית כ"ד): "וְאֲבָרְהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים", הֵינּוּ שְׁהִיוּ כָּל הַיָּמִים שְׁלוֹ שְׁלֵמִים וְגְדוּלִים. כִּי מִסְטָרָא דִּימִינָא מִחָא חוּרָא כְּכִסְפָּא, וּמִן הַקְּטִיגוֹר נַעֲשֶׂה סִיגוֹר, וְהָיָה יָכוֹל לָבוֹא בְּכָל יוֹם אֶל הַטּוֹב הַגָּנוּז הַשֵּׁיף לוֹ:

הַחֲזִירָה בַּיָּד לְשׁוֹן רִצְנוֹ, זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ

פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה קְטִינָה. כִּי מִתְחַלָּה הַמַּלְכוּת הִיא אֲצֵל זְעִיר אַנְפִּין בְּבַחֲיִנַת 'אוֹשִׁיט פְּסִיעָה לְבַר', כַּמּוּבָא בְּזְהַר הַקְּדוּשׁ (בְּלָק דָּף ר"ג: וְכַמְבָּאָר בְּכַתְבֵי הָאֲר"י, וְזְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ). סוֹעְדִים בּוֹ, פְּרוּשׁ כְּשֶׁאֲנוּ רוֹצִים לְתַקְנָהּ וּלְגַדְלָהּ בְּבַחֲיִנַת סֵעַד וְעֵזֶר כְּנִגְדוֹ, שְׂיִהֶא פָּנִים בְּפָנִים. וְלְבָרַךְ שְׁלֵשׁ פְּעָמִים, פְּרוּשׁ שְׁצָרִיךְ לְהָאִיר אֶת נְצַח הוֹד יְסוּד דְּזְעִיר אַנְפִּין, כִּי מִשָּׁם עָקַר בְּנִינָה. צְדָקָתָם תִּצְחֵיר, פְּרוּשׁ עַל יְדֵי מָה מִתְבָּרְכִין נְצַח הוֹד יְסוּד דְּזְעִיר אַנְפִּין, עַל יְדֵי הַמַּחֲזִין שְׁהוּא מְקַבֵּל כַּמּוּבָא. וְהַמַּחֲזִין הֵם אַרְבַּע, חֲכָמָה בִּינָה חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְהֵם מְלַבְּשִׁים בְּנִצְחֵי-הוֹד יְסוּד דְּבִינָה. וְזֶה בְּחִינַת כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים, שְׁהֵם סוֹד שֵׁין שְׁלֵשׁ שְׁלֵשׁ רָאשֵׁין וְשֵׁין שְׁלֵשׁ אַרְבָּעָה רָאשֵׁין (עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ ז"ל):

הַתּוֹרָה פִּי

**פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה קְטִינָה סוֹעְדִים בּוֹ לְבָרֵךְ שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים וְכו'.**

הנה ידוע כי בימי החל הוא שליטת החיצונים, וערב-שבת-קדש בין השמשות אין להם שליטה כלל. כמו שמובא בזהר הקדוש: 'כד אתקדש יומא כדין "יתפרדו כל פועלי און". ועקר שליטה שלהן בימי החל, הוא בבחינות רגליו, שאין מניחין לאדם לילך בדרכי השם יתברך. דאיתא בגמרא (ברכות ו): 'הני ברכי דרבנן דשלהי מניהו, ובשבת קדש חוזרין להם כח ההליכה, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח): "אם תשיב משבת רגלך", הינו כמו שאמרנו, שבשבת קדש יכול לילך בדרכי השם יתברך.

אך למשל, תינוק בשמתחיל לילך, עדין צריך סעד לתמוכו. ואף-על-פי-כן אינו יכול לילך במרוצה, רק פסיעות קטנות, וצריכין לחזק אותו. כך בשאדם מתחיל בשבת לילך בדרכי השם יתברך, צריך עוד סעד לתמוכו, והסעד הזה הוא בחינת אמת. ובחינת אמת הזה הוא בחינת רגל שלישי, כדאיתא במסכת (שבת קד): 'קשטא קאי', ושבת הוא בחינת אמת, כדאיתא (במסכת דמאי פרק ד): 'אפלו עם הארץ ירא לשקר בשבת'. וכשמדבק את עצמו במדה זו, הוא סעד לתמוכו, ובחינת רגל שלישי.

אך עדין צריכין לברך את השלש רגלים הנ"ל, ולתן כח בהם, כדי שיוכלו לילך היטב. והוא על-ידי צדקה שעושה בשבת, הינו שנותן לאדם על שבת, או שמאכסן עני על שלהנו.

כִּי יֵשׁ שְׁנֵי מֵיְנֵי צְדָקָה, יֵשׁ צְדָקָה שְׁעוֹשֵׁין בְּיָמֵי הַחֹל, וְצְדָקָה שְׁעוֹשֵׁין בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ. וְצְדָקָה הַזֹּאת בְּחִינּוֹת שְׁמֶשׁ, כְּמוֹ שְׁכַת-טוֹב (מְלֹאכֵי ג): "שְׁמֶשׁ צְדָקָה" וְכוּ'. וְצְדָקָה שְׁעוֹשֵׁין בְּיָמֵי הַחֹל, הוּא כְּנֶגֶד שְׁמֶשׁ שְׁבֻזְמָן הַזֶּה. וְצְדָקָה שֶׁל שַׁבַּת שְׁהוּא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, הִיא כְּנֶגֶד שְׁמֶשׁ הָעֵתִידָה לְהִתְחַדֵּשׁ לְעֵתִיד לָבוֹא, שְׁהוּא כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים. וְשְׁמֶשׁ שְׁהוּא בְּחִינּוֹת צְדָקָה, הוּא נוֹתֵן כֹּחַ לְבְחִינַת רַגְלִין. שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים פ"ה): "צֶדֶק לְפָנָיו יִהְיֶה", הֵינּוּ שְׁצְדָקָה עוֹשֶׂה לּוֹ הִלִּיכָה. וְגַם נֵאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ל"ב): "וַיִּזְרַח לּוֹ הַשְּׁמֶשׁ", וּפְרַשׁ רַש"י: "לוֹ לְצָרְכוֹ, לְרַפְאוֹתוֹ מִצְלָעָתוֹ". נִמְצָא בְּזֶה שְׁעוֹשֶׂה צְדָקָה בְּשַׁבַּת, שְׁהוּא בְּחִינַת אוֹר הַשְּׁמֶשׁ כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים, הוּא הַנוֹתֵן כֹּחַ לְבְחִינַת שְׁלֹשׁ רַגְלֵי הַנֶּ"ל.

וְזָהוּ פְרוּשׁ, פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה קְטַנָּה, הֵינּוּ שְׁבַשְׁבַּת פּוֹסְעֵי עֵדִין פְּסִיעָה קְטַנָּה כַּנֶּ"ל. סוֹעְדִים בּוֹ, הֵינּוּ עַל יְדֵי בְחִינַת שַׁבַּת שְׁהוּא בְּחִינַת אֶמֶת כַּנֶּ"ל, הוּא עוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ סֵעַד וְרַגְלֵי שְׁלִישֵׁי. לְבָרֶךְ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, הֵינּוּ שְׁלֹשׁ רַגְלֵי הַנֶּ"ל. וְלִתֵּן כֹּחַ בָּהֶם שְׁיֻכְלוּ לֵילֵךְ כְּרֵאוֹי, הוּא עַל יְדֵי צְדָקָתָם תִּצְהִיר כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים, הֵינּוּ שְׁיִתֵּן צְדָקָה בְּשַׁבַּת כַּנֶּ"ל, שְׁהִיא בְּחִינַת שְׁמֶשׁ הָעֵתִידָה לְהִתְחַדֵּשׁ כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים כַּנֶּ"ל:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

במה הארכת ימים - פד

א איתא בזוהר הקדוש: 'לא תשכח יום דלית בה טוב ואין טוב אלא תורה', הינו כי בכל יום יש בו טוב הגנוז הינו רזין דאורייתא השיך לזה היום אך כשאדם רוצה להגות ולחשב בדברי תורה הינו ברזין דאורייתא והוא אינו כדאי לזה, אזי באים נחשים

וְעַקְרֵי בָּיִם וּמַבְלָבְלִים מִחֲשַׁבְתּוֹ דָּלָא יַעֲזֹל לְאַתֵּר דְּלֵאוּ דִּילְהָ. וְאֵלּוּ הֵם הַמַּחְשְׁבוֹת הַבָּאִים לְהָאָדָם וּמַבְלָבְלִים אוֹתוֹ, וְעַל־יְדֵי שְׁהָאָדָם רוֹצֵה וְחוֹשֵׁק עַד מְאֹד לְכַנֵּס אֶל הַטּוֹב הַגָּנוּז וּמְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת אֲזֵי הַמִּדּוֹת טוֹבוֹת הֵם שְׁעָרִים וּפְתָחִים לְרֵאוֹת וּלְהַשִּׁיג עַל יָדָם הַטּוֹב הַגָּנוּז שֶׁבְּכָל יוֹם, וְאֲזֵי כָּל יוֹם אֶרֶץ וּגְדוֹל אֲצִלּוֹ עַד מְאֹד כִּי רוֹצֵה וּמַשִּׁיג הַטּוֹב הַגָּנוּז הֵינּוּ רְזִין דְּאוּרִיתָא הַשִּׁיף לְכָל יוֹם. וְזֵהוּ עַקֵר אֲרִיכוֹת יָמִים, וְהַעֲקָר זוֹכִין לָזֶה עַל־יְדֵי מִדַּת הַיִּתְרָנוֹת שְׁהָאָדָם וְתָרֵן בְּמַמוֹנֵי שְׁזָהוּ מִדַּתוֹ שֶׁל אֲבָרְהָם אֲבִינּוּ, עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נּוֹפְלִין וְנִתְבַּטְּלִין כָּל הַנְּחָשִׁים וְעַקְרֵי בָּיִם הֵינּוּ הַמַּחְשְׁבוֹת זָרוֹת הַמַּבְלָבְלִין מִחֲשַׁבְתּוֹ וְנַעֲשֶׂה הַמַּח צַח וְזָךְ, וְאֲזֵי יָכוֹל לָבוֹא בְּכָל יוֹם אֶל הַטּוֹב הַגָּנוּז הַשִּׁיף לוֹ כִּנֵּ"ל:

פּוּסְעִים – פּה

א עַל־יְדֵי הַמַּחֲזִין וְהַדַּעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים וְכוּ' מְתַקְנִים וּמְגַדְּלִים אֶת הַמַּלְכוֹת לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ עַל מַלְכוֹת שָׁמַיִם (עֵין פְּנִימִים):

פּוּסְעִים בּו פְּסִיעָה קִטְנָה – פו

א עַקֵר שְׁלִיטַת הַחִיצוֹנִים בְּיָמֵי הַחֵל הוּא בְּבַחֲיִנַת רַגְלִין, הֵינּוּ שָׂאִין מִנִּיחִין לְהָאָדָם לִילָף בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְשַׁבַּת קָדְשׁ חוֹזְרִין וּמִקְבְּלִין כַּח הַהֲלִיכָה הַנִּ"ל בְּבַחֲיִנַת: "אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבַּת רַגְלָךְ" (יִשְׁעִיָה נ"ח יג). אֵךְ כָּמוֹ הַתִּינוֹק כְּשִׁמְתָחִיל לִילָף עֲדִין צָרִיף סַעַד לְתַמְכוֹ כָּךְ כְּשִׁהָאָדָם מִתְחִיל בְּשַׁבַּת לִילָף בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ צָרִיף עוֹד סַעַד לְתַמְכוֹ, וְהַסַּעַד הַזֶּה הוּא עַל־יְדֵי בַּחֲיִנַת אֲמַת שְׁכָלוֹל בְּקַדְשֵׁת שַׁבַּת כְּמוֹ שְׁאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה: 'אֲפָלוּ עַם־הָאָרֶץ יָרָא לְשַׁקֵּר בְּשַׁבַּת' (דְּמַאי פָּרָק ד) אֵךְ עֲדִין צָרִיכִין לְתַת כַּח לְכֵלֵי הַהֲלִיכָה כִּדֵי שְׁיוּכָל לִילָף הַיָּטֵב, וְזֵה זוֹכִין עַל־יְדֵי צְדָקָה שֶׁל שַׁבַּת הֵינּוּ שְׁנוֹתֵן צְדָקָה לְאָדָם עַל צְרָכֵי שַׁבַּת אוֹ

שְׂמַאכְסֵן עָנִי עַל שְׁלַחְנוּ:

ב צדקה הוא בחינת שמש כמו שכתוב: "שמש צדקה" (מלאכי ג' כ) וצדקה שעושים בימי החל הוא כנגד שמש שבזמן הזה וצדקה של שבת הוא כנגד שמש העתידה להתחדש לעתיד לבוא שהיא כאור שבעת הימים:

סדר חיי מוהר"ן היזמני:

תקפו (קמג) אמר לאחד סמוך לחתנתו כיצד מרקדין לפני הפלה. ורמז לו כיצד מרקדין ומדלגין על מה שהיה לפני הפלה, הינו לפני החתנה:

תקפו (קמד) שמעתי איך שאחד מבני הנעורים הקטנים היה שוכב בחדרו של רבנו זכרוננו לברכה. פעם אחת נגש אל רבנו זכרוננו לברכה והתחיל לבכות לפניו באשר שרוצה להיות איש כשר. ורבנו זכרוננו לברכה כבר היה שוכב על מטתו. ועמד רבנו זכרוננו לברכה וישב על מטתו, והתחיל לדבר עמו, והורה לו הדרך בזה. וגם צוה עליו איזה למודים שילמד, וגם צוה עליו שיהיה ממארי דחושבנא, הינו שבכל לילה קדם שישכב על מטתו יחשב איך עבר עליו היום. אם למד והתפלל כראוי ביום זה, יודה להשם יתברך ויאמר לו שבח והודאה לשמך הגדול והקדוש על שזכיתני ללמד ולהתפלל ביום העבר כרצונך קצת, ומתחנן אני לפניך השם אלוהי שתעזרני ביום הבא למחר להוסיף בעבודתך בתורה ותפלה מרבה ביותר, ובכונה שלמה ביותר. ואם חס ושלום לא למד והתפלל כראוי ביום העבר, יתודה ויתחנן לפניו יתברך ויאמר, רבנו של עולם ידעתי כי פשעתי ביום הזה ולא עבדתיך כראוי לא בתורה ולא בתפלה וכו' ועתה מבקש ומתחנן אני לפניך וכו' שתמחל ותסלח לי על העבר שלא עבדתיך כראוי,

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'סב ✧ צֵמַר מְזוּהָרֵי תִצַּיִל "צֵדֵק צֹמֵר מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָה לְאֶחָד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַל" ✧
✧ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאִנְצַח" שֶׁ"י יִשִּׁיבֵת תִיקוּן הַמִּידוֹת ✧

וְתַעֲזְרֵנִי לְמַחֵר בַּיּוֹם הַבָּא לַעֲבֹד עֲבוֹדָתְךָ בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה בְּכוּנָה
וּבְשִׁלְמוֹת הַרְאֹי כְרִצוּנְךָ:

[אמר המעתיק: עמוד והתבונן על צידקותו ותמימותו איך שהוריד את עצמו אל בני אדם נמוכים ושפלים ללמד גם אותם דעת ויראת השם בתמימות ופשיטות

[כזה]

תקפח (קמה) אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ הָיָה קוֹבֵל וּמִתְנַצֵּל לְפָנָיו זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בְּאִשֶׁר שָׁיֵשׁ לוֹ צֵעֵר גָּדוֹל מִזֶּה שָׁאִין לוֹ מְקוֹם מִיָּחָד לְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם. כִּי בֵיתוֹ קָטָן וְצָר מְאֹד, וּבְכָל פַּעַם יוֹשְׁבֵינִי שָׁם עָכוּ"ם כְּמוֹ שְׂרָגִילִין בְּבֵית הַמְזִיגָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה דַעַתוֹ מְבִלְבֵּלֵת מְאֹד. הַשֵּׁיב לוֹ רַבָּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מִסְתַּמָּא אִם הָיָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂכָל בְּחִירָתְךָ וְעֲבוֹדָתְךָ תְּלוּי בְּזֶה שִׁיְהִיָּה לְךָ מְקוֹם מִיָּחָד, מִסְתַּמָּא הָיָה נוֹתֵן לְךָ מְקוֹם מִיָּחָד, וְעַכְשָׁו בּוֹדֵאִי מִסְתַּמָּא אֶתָּה יְכוּל לְהִיזוֹת אִישׁ כָּשֵׁר גַּם בְּבֵית זֶה. עוֹד דְּבַר עִמּוֹ כְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה:

תקפט (קמו) פַּעַם אַחַת דְּבַר אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ עִם רַבָּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מִעֲנִין שָׁיֵשׁ לְפַעְמִים שְׂמֵרְגִישִׁין בְּעֲצָמָן שִׁיוֹצֵא הַדְּבוּר מִן הָעֶרְף וְלֹא מִן הַלֵּב (וּכְעִין זֶה מִבְּאֵר בְּדַבְּרֵי זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה). הַשֵּׁיב לוֹ רַבָּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, אֶתָּה יוֹדֵעַ מַה הוּא לֵב וּמַה הוּא עֶרְף (דִּי ווִיִּסְט וְוְעֵלִיכְעֵס עִם אִיז הָאָרֶץ אֲדַעַר אִיז אַקִּין):

סְדֵר לְקוֹמֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

כג הַצְדָּקָה מְרַחֶבֶת כָּל הַפְּתָחִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה. עַל־כֵּן קִדְּם כָּל מְצוּהָ וְעֲבוֹדָה טוֹב לְתֵן צְדָקָה, כִּדִּי לְהִרְחִיב פְּתַח הַקְּדוּשָׁה שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּעֲבוֹדָתוֹ, וְלֹא יִהְיֶה קְשָׁה וְכָבֵד עָלָיו כָּל־כָּךְ לְכַנֵּס בָּהֶם (שם; ע"י צדקה).

כד עַל־יְדֵי צְדָקָה זוֹכִין לִירְאָה, וְעַל־יְדֵי יִרְאָה זוֹכִין לְחֶסֶד, וְאִז יְכוּלִין

לְעַמְּךָ בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם בְּלִי מְנִיעָה מִהַפְרָנָסָה (שם; ועיי' צדקה אות לו).
 כֹּה עַל-יְדֵי הַזְּקֵנִים מֵאַרְיֵכִי יָמִים שְׂבִדוֹר שְׂאִין בָּהֶם שְׁלֵמוֹת,
 עַל-יְדֵי-זֶה מִתְגַּבֵּר חֲכַמַת הַטַּבֵּעַ, חֵם וְשָׁלוֹם. כִּי צָרִיךְ הָאָדָם, כָּל
 מֵה שְׁנַתּוֹסֵף וּבָא לוֹ יוֹם מִיָּמֵי חַיָּו לְהוֹסִיף בְּכָל יוֹם קִדְשָׁה וְדַעַת,
 כִּי כָּל יוֹם וְיוֹם שָׁבָא אַחֲר־כֶּךָ צָרִיךְ שִׁיאִיר בְּיוֹתֵר בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם,
 וְרַק זֶה נִקְרָא זֶקֶן וְדִקְדָּשָׁה בְּאַמְתָּ; אֲבָל כְּשִׁפּוֹגִים אֶת יָמָיו, חֵם
 וְשָׁלוֹם, וְאֵינּוּ מוֹסִיף קִדְשָׁה בְּכָל יוֹם אַף-עַל-פִּי שְׂמֻזְקִין אֵינּוּ נִקְרָא
 זֶקֶן כָּלָל, רַק אֲדַרְבָּא הוּא נִקְרָא קְצֵר יָמִים, וְעַל-יְדוֹ יוֹנֵק וּמִתְגַּבֵּר
 חֵם וְשָׁלוֹם חֲכַמַת הַטַּבֵּעַ בְּעוֹלָם. וְהַתְּקוּן לְזֶה צְדָקָה (שם).

כּו עֵקֶר הַתְּעַנּוּגִים וְהַשְּׁעִשׁוּעִים שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא רַק
 כְּשִׁאֲנַחֲנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה הַשָּׁפֵל מְגַדְלִין וּמְקַדְשִׁין שְׂמוֹ יִתְבָּרַךְ וְעוֹשִׂין
 רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יֵשׁ לוֹ שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפָנִים
 וְעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים הַרְבֵּה שְׁעוֹבְדִים אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן
 עֵקֶר הַתְּעַנּוּג וְהַשְּׁעִשׁוּעַ שֶׁלוֹ כְּבִיכּוֹל, כְּשִׁעוֹלָה לְמַעְלָה הָעִבּוּדָה
 שֶׁל עוֹלָם הַשָּׁפֵל הַזֶּה (שם ז).

כז צָרִיךְ כָּל אָדָם לְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ בְּיִרְאַת-שָׁמַיִם. אֲבָל צָרִיךְ שִׁיחִיָּה
 לוֹ בְּעֵצְמוֹ יִרְאַת-שָׁמַיִם, כִּדִּי שִׁיחִיו דְּבָרָיו נְשַׁמְעִין, וְגַם כִּדִּי
 שִׁיתְקִימוּ דְּבָרָיו אֲצֵל חֲבֵרוֹ, שֶׁלֹּא יַעֲבֹר הַדְּבַר מִלֵּב חֲבֵרוֹ תַּכְפֵּר,
 כִּי עַל-יְדֵי יִרְאַת דְּבָרָיו נְשַׁמְעִין, וְגַם יֵשׁ קִיּוֹם לְדְבָרָיו אֲצֵל חֲבֵרוֹ
 (שם).

כח כָּל יָמֵי הָאָדָם וְכָל הַזְּמַן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם אֵינּוּ כְּלוּם, כִּי הַכֹּל פּוֹרֵחַ
 בְּהִרְפֵּי-עֵין, כְּנִרְאָה בְּחוּשׁ, וְאֵין נִשְׁאָר מִכָּל הַזְּמַן כְּלוּם, כִּי אִם מֵה
 שְׁחוֹטְפִין אֵיזָה טוֹב בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה יִהְיֶה נִשְׁאָר
 קָיָם לְנִצְחַת בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲבָל חוּץ מִזֶּה הַכֹּל הֶבֶל וָרִיק, כִּי כָּל הַזְּמַן
 שֶׁל כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה, מֵה שִׁחִיָּה וּמֵה שִׁיחִיָּה, הוּא כְּלוֹ אִפְסָם וְאֵין

ג'סד מנהיג רב"ת זצ"ל "צדק צני מוקד שדה צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מִמָּשׁ נֶגְדַי יוֹם אֶחָד וְאַפְלוּ נֶגְדַי רֶגַע אֶחָת שֶׁל עוֹלָם הֵבֵא (שם).

סדר ספרי משימות הימים:

אַחֲר־כֵּן אֶמְרָה לָהֶם, שֶׁתִּכְבְּדוּ אֹתָם בְּיַיִן טוֹב, נִפְלָא מְאֹד, שְׂיִישׁ
 לָהּ בַּסְּפִינָה, שְׂאִינָה מִסְתַּפְּקֵת מִמֶּנּוּ, רַק הוּא טָמוּן אַצְלָה עַד יוֹם
 שְׂיִזְמַן לָהּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הַזּוֹנוֹג שְׂלָהּ וְנִתְנָה לָהֶם הַיַּיִן בְּשָׁנִים־עָשָׂר
 גְּבִיעִים וְאֶמְרָה, שְׂפָל אֶחָד יִשְׁתֶּה לְכֹל אֶחָד מֵהַשָּׁנִים־עָשָׂר, וְשָׂתוּ
 וְנִשְׂתָּכְרוּ וְנִפְלוּ וְאֶמְרָה לְחַבְרוֹתֶיהָ הַנִּלְלָה: לָכוּ וְשַׁחֲטוּ כֹל אֶחָת אֶת
 בְּעִלָּהּ, וְהָלְכוּ וְשַׁחֲטוּ כָּלֶם וּמְצָאוּ שָׁם עֲשִׁירֹת מִפְּלָג מְאֹד, שְׂלֹא
 הָיָה אַצְלָה שׁוֹם מִלֶּךְ, וְהִסְכִּימוּ שְׂלֹא לָקַח נְחֹשֶׁת וְלֹא כֶּסֶף, כִּי אִם
 זָהָב וְאַבְנִים טוֹבוֹת וְהִשְׁלִיכוּ מִן הַסְּפִינָה שְׂלָהֶם דְּבָרִים שְׂאִינָם
 חֹשׁוֹבִים כָּל־כֵּן, וְטָעְנוּ כֹּל הַסְּפִינָה עִם דְּבָרִים יְקָרִים: זָהָב וְאַבְנִים
 טוֹבוֹת שְׂמְצָאוּ שָׁם, וְהִסְכִּימוּ שְׂלֹא לִילֵךְ עוֹד מְלַבֵּשׁ כִּמוֹ נָשִׁים,
 וְתָפְרוּ לָהֶם בְּגָדֵי זָכָרִים, מְלַבְּוֹשֵׁי אֲשַׁכְּנוּ, וְהָלְכוּ עִם הַסְּפִינָה.

וַיְהִי הַיּוֹם וְהָיָה מִלֶּךְ אֶחָד זָקַן וְהָיָה לוֹ בֶּן יָחִיד, וְהִשְׁיֵא אֹתוֹ, וּמָסַר
 מִלְכוּתוֹ לְבָנוֹ אָמַר הַבֶּן מִלֶּךְ, שְׂיִילֵךְ וַיְטִיל עִם אִשְׁתּוֹ בָּיִם, כִּדֵּי
 שְׂתִהְיֶה רְגִילָה בְּאֵוִיר הַיָּם פֶּן, חֵם וְשָׁלוֹם, מְכַרְחִים בְּאֵיזוֹ פֶּעַם
 לְבָרַח בָּיִם וְהָלַךְ עִם אִשְׁתּוֹ עִם הַשָּׂרִי מְלוּכָה וּפָרֵשׁוּ בַּסְּפִינָה, וְהָיוּ
 שָׁם שְׂמַחִים וּמְשַׁחֲקִים מְאֹד אַחֲר־כֵּן אָמְרוּ שְׂיִפְשָׁטוּ כָּלֶם בְּגָדֵיהֶם
 (הָיוּ הַבֶּן מִלֶּךְ עִם הַשָּׂרִי מְלוּכָה שְׂהָיוּ שָׁם בַּסְּפִינָה הַתִּיעֲצוּ מַחְמַת שְׂמַחָה, שְׂיִהָיוּ
 כָּלֶם פּוֹשְׁטִים אֶת בְּגָדֵיהֶם, וְכֵן עָשׂוּ) וְלֹא נִשְׂאָר עֲלֵיהֶם כִּי אִם הַכְּתָנֹת
 וְהָיוּ מִתְחַזְּקִין לְעִלּוֹת עַל הַתָּרוֹן וְהָיָה הַבֶּן מִלֶּךְ הַנִּלְלָה מִתְחַזֵּק
 לְעִלּוֹת לְשָׁם.

וְהָיָא (הָיוּ הַבֶּת קִיסָר הַנִּלְלָה) בְּאֶתָּה עִם הַסְּפִינָה (שְׂלָהּ הַנִּלְלָה) וְרִאָתָּה
 אֹתוֹ הַסְּפִינָה הַנִּלְלָה (הָיוּ הַסְּפִינָה שֶׁל הַבֶּן־מִלֶּךְ עִם שָׂרִי מְלוּכָה הַנִּלְלָה),
 וּבַתְּחִלָּה הָיְתָה יִרְאַה לְהִתְקַרֵּב אַחֲר־כֵּן נִסְמְכוּ קִצָּת, וְרָאוּ שֶׂהֶם

מִשְׁחָקִים מְאֹד, וְהֵבִינוּ שְׂאִינָם גְּזֻלָּנִים, וְהִתְחִילוּ לְהִתְקַרֵּב אֶמְרָה
הַבַּת קִיסָר לְחִבְרוֹתֶיהָ: אֲנִי יְכוּלָה לְהַפִּיל אֶת אוֹתוֹ הַקְּרָח לְתוֹךְ
הַיָּם (הֵינּוּ אֶת הַבֶּן מֶלֶךְ הַנֶּ"ל, שֶׁהָיָה עוֹלָה בְּרֹאשׁ הַתֶּרֶן, כַּנֶּ"ל) כִּי הַבֶּן מֶלֶךְ
הַנֶּ"ל הָיָה קָרַח, דִּהְיִינוּ שֶׁהָיָה מִקְרָח רֹאשׁוֹ מִשְׁעָרוֹת אֶמְרוּ לָהּ:
וְאֵיךְ אֶפְשָׁר; הֲלֹא אָנוּ רְחוּקִים מֵהֶם מְאֹד אֶמְרָה לָהֵן שֵׁישׁ זְכוּכִית
שְׁשׁוּרָף, וְעַל־יְדֵי זֶה תִּפִּיל אוֹתוֹ וְאֶמְרָה שְׁלֹא לְהַפִּיל אוֹתוֹ עַד
שִׁיעֲלָה עַל רֹאשׁ הַתֶּרֶן מִמָּשׁ, כִּי כִּשְׁהוּא בְּאֶמְצָעִית הַתֶּרֶן, אֲזִי
כִּשְׁיִפֵּל, יִפֹּל אֶל תוֹךְ הַסְּפִינָה, אֲבָל כִּשְׁיִעֲלָה בְּרֹאשׁ, אֲזִי כִּשְׁיִפֵּל,
יִפֹּל לְתוֹךְ הַיָּם הַמְּתִינָה עַד שֶׁעֲלָה אֶל רֹאשׁ הַתֶּרֶן מִמָּשׁ, וְלִקְחָה
הַזְכוּכִית שְׁשׁוּרָף נֶגֶד הַחֲמָה (שְׁקוֹרִין בְּרַעַן בְּרִיל) וְכוּנָה נֶגֶד מַחוּ, עַד
שֶׁנִּכְוָה מַחוּ וְנִפֵּל לְתוֹךְ הַיָּם.

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹפְתִי:

סימן שנט (א) רחבה שאחורי הבתים יתירה על בית סאתים
ולא הוקפה לדירה אין מטלטלין בה אלא בארבע
אמות ואם פתח לה פתח מביתו ואחר כך הקיפה אפילו אם יש
גורן בינה לבית הוי היקף לדירה: הגה ומה שאין אנו נזהרין לטלטל
בחצירות שאחורי הבתים משום דבזמן הזה סתמן מוקפין לדירה כמו
שנתבאר לעיל גבי קרפף (ד"ע):

סימן שם (א) יחיד ששבת בבקעה והקיף מחיצות גרועות כגון
שתי בלא ערב או ערב בלא שתי עד סאתים מותר
לטלטל בכולו מסאתים ואילך אין מטלטלין בו אלא בארבע וכן
הדין אם הם שנים ואם הם שלשה ישראלים חשובים כשיירא
ומותר לטלטל בכולו אפילו הוא גדול הרבה ובלבד שלא יקיפו
יותר מכדי צרכם שלא ישאר בית סאתים פנוי שאין צריכים לו
לתשמיש אבל אם נשאר בית סאתים פנוי אין מטלטלין בכל

המוקף אלא בד' אמות במה דברים אמורים כשהקיפו יותר על
 שש סאין אבל אם לא הקיפו יותר על שש סאין אף על פי שיש
 סאתים פנוי כיון שהן שלשה מותר: הגה עכו"ם אינו מצטרף לשיירא
 ויש אומרים דהוא הדין קטן אינו מצטרף (רמב"ם פרק י"א): (ב) היו שלשה
 והקיפו כל צרכם ומת א' בשבת מותרים בכל השבת כיון שנכנס
 השבת בהיתר היו שנים והקיפו יותר מסאתים ונתוספו עליהם
 בשבת אסורים כיון שנכנס שבת באיסור: (ג) היו ג' והקיפו כל
 אחד לעצמו זה בצד זה ועירבו יחד אם החיצונים רחבים
 והאמצעי קצר שנמצא האמצעי פרוץ במילואו לחיצונים
 והחיצונים שיש להם גפופים עודפים עליו מכל צד נותנים להם
 כל צרכם באמצעו אפילו אם הוא גדול הרבה שאנו רואים כאלו
 כולם דרים בתוכו והרי יש שלשה ביחד ואף בחיצונים נותנים
 להם כל צרכם דכיון שנעשו שיירא באמצע הוי ליה אינך כחצר
 לאמצעי ויש אומרים שהחיצונים אינם מותרים אלא עד סאתים
 ואם אחד מהם יותר מסאתים גם האמצעי אסור שהרי הוא פרוץ
 במילואו ואם החיצונים פרוצים במילואם לאמצעי והאמצעי
 מגופף ויחיד בכל אחד אין נותנין לכל אחד אלא בית סאתים ואם
 א' מהחיצונים יותר מבית סאתים הוא לבדו אסור ואם האמצעי
 יותר מבית סאתים גם החיצונים אסורים שהרי הם פרוצים
 למקום האסור להם אבל אם אחד בכל אחד מהחיצונים ושנים
 באמצעי או שנים בכל אחד מהחיצונים ואחד באמצעי נותנין
 לשנים החיצונים כל צרכם דחשיבי כל מה שבאמצעי כאלו הוא
 בחיצונים במה דברים אמורים כשאינם פתוחים זה לזה ביותר
 מעשרה דאם כן הוי ליה פירצה וגם המגופפין אסורין וכל זה
 בשכותלי קטנה נכנסין לגדולה וכשכותלי קטנה מופלגים ג'

טפחים מכותלי אורך הגדולה דאז אוסרת הגדולה על הקטנה (ועיין לעיל סימן שע"ד סעיף ג') דאם לא כן הוי ליה נראה מבחוץ ושוה מבפנים ונדון משום לחי וכולם חשובין מגופפין וכאילו אין אחד מהם נפריץ לחבירו ואין נותנין להם באחד מהם אלא מבית סאתים:

סימן שסא (א) גג הסמוך לרשות הרבים בתוך י' טפחים ולמעלה מעשרה לחצר הואיל ורבים משתמשין בו הרי זה כרה"ר ואסור לבעל הגג להשתמש בו מחצירו עד שיעשה לו סולם קבוע מחצירו איזהו סולם קבוע כל שקבעו שם בין לחול בין לשבת:

סדר לקויי תפלות היומין:

תתרה: והנה אני מודה ומתודה לפניך אבי אב הרחמן המלך הטוב והמטיב לכל, על כל החסדים והטובות והישועות והנפלאות אשר עשית עמי מעודי עד היום הזה, אשר אחר כל מה שעבר עלי, ואחר כל אשר אלה, עדין לא כלו רחמיך ממני, ואתה מעוררני ומחזקני עדין לצפות לישועתך, ולסדר דברי אלה לפניך מלבד מה אשר אתה מזכיר בכל יום בנקודות טובות ונוראות לקדשני בקדשת ישראל בקדשת מצותיך הנוראות, אשר אתה מזכיר בכל יום לחטף בזה העולם הפלה והנפסד, החולף ועובר בקרף עיז, מה רב טובך אשר עשית עמי, "מה אשיב לה' כל תגמולהי עלי" על כן מצא עבדך את לבו עדין להתחנן לפניך, ולהשתטח מול רחמיך וחסדיך:

תתרו: ובכן באתי לפניך בעל הרחמים, בעל הישועות, "גדול העצה ורב העלייה", שתורני באמת ורכי התשובה, ותהיה עמי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'סח ❦ צִמְרֵן מִזֶּה רִנְיָת זִיכָר לְ"צֶדֶק צַדִּיק מִקֻּוֹה שִׁדְרָה צִדְדִי מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכָל" ❦
❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעָרֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

תָּמִיד, וְתִדְרִיכֵנִי בְּכָל עֵת וְשָׁעָה בְּדֶרֶךְ הַיֵּשֶׁר בְּאַמֶּת, בְּאִפְּן
שְׂאֵזְכָה מִהֲרָה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת חַיֵּשׁ קָל
מִהֲרָה וְתוֹרְנִי וְתִלְמַדְנִי הַדֶּרֶךְ הָאֵמֶת לְאַמְתּוֹ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵינַיִן
הַתַּעֲנִיּוֹת אֲשֶׁר גָּלִיתָ אֶזְנֵנוּ בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת בְּדִבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ
זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה גְּדוֹל עֵצֶם מִעֲלֵת הַצּוּם וְהַתַּעֲנִיּוֹת שֶׁהוּא עֶקֶר
הַתִּשׁוּבָה, אֲבָל לְעֵמֶת זֶה נִמְצָא בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת שְׂאֵסוֹר לְהִתְעַנּוֹת
בְּלִי רִשׁוּת הַחֵכֶם הָאֵמֶת וּבִפְרָט מִי שֶׁהוּא בֶּן תוֹרָה שֶׁהִזְהִירוּ עָלָיו
רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת שְׂלֵא יִרְבֶּה בְּתַעֲנִיּוֹת שְׂלֵא
יִתְבַּטֵּל מִדִּבְרֵי תוֹרָה וְאַתָּה ה' אֱלֹקִים אֵמֶת, לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל
תַּעֲלוּמוֹת לֵב, וְכָל הַסְּפִקוֹת שִׁישׁ בְּלִבִּי עַל זֶה, וּמִלְבַּד רַבּוּי
הַמְּנִיעוֹת שִׁישׁ לִי עַל עֵינַי הַתַּעֲנִיּוֹת מִצַּד כְּבֹד הָעֵינַיִן בְּעֵצְמוֹ, נוֹסֵף
לְזֶה רַבּוּי מְנִיעוֹת הַמַּחַ מִצַּד הַסְּפִקוֹת הַרְּבִים שֶׁבְּלִבִּי עַל עֵינַיִן
הַתַּעֲנִיּוֹת כִּי אֲשֶׁר הִזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ:

תִּתְרוּ: עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מָלֵא רַחֲמִים, שֶׁתִּזְכְּנִי לִידַע בְּכָל עֵת
אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵינַיִן זֶה וּבְכָל הָעֵינַיִנִים הַנוֹגְעִים לְעִבּוּדְתֶךָ וְלֹא
אֲבַלְבֵל אֶת דַּעְתִּי הַרְּבִה בְּאֵלוֹ הַסְּפִקוֹת, כִּדִּי שְׂלֵא לְבַטֵּל עֵצְמִי
מִמַּעַט עִבּוּדְתִּי, רַק אֵזְכָּךְ מֵאַתָּה לִישׁוּב הַדַּעַת אֵמֶתִי וְתִדְרִיכֵנִי
בְּאַמֶּתְךָ וְתִלְמַדְנִי בְּכָל עֵת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּכָל הָעֵינַיִנִים וּבִפְרָט
בְּעֵינַיִן זֶה שֶׁל תַּעֲנִיּוֹת וְאַזְכָּה עַל יְדֵי הַתַּעֲנִיּוֹת לְהִכְנִיעַ וּלְבַטֵּל
גַּשְׁמִיּוֹת גּוֹפֵי הָרֶעַ, וְאַזְכָּה לְבַטֵּל הַמַּחְלָקָת הַגְּדוֹלָה וּלְהַמְשִׁיךְ
שָׁלוֹם גָּדוֹל בְּכָלִיּוֹת וּבִפְרָטִיּוֹת הֵן עֵצֶם הַמַּחְלָקָת מִבְּנֵי הָעוֹלָם,
שֶׁהֵם קָמִים תָּמִיד כְּנֶגֶד הָרוּצִים לְכַנֵּם בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל בְּאַמֶּת,
שְׁעוֹמְדִים כְּנֶגְדָם כַּמָּה מִיְּנֵי חוֹלְקִים וּמוֹנְעִים וּמִלְעִיגִים בְּכַמָּה
אִפְּנִים, לְהַטּוֹתָם מִנְּקֻדַּת הָאֵמֶת הֵן עֵצֶם הַמַּחְלָקָת שֶׁבְּלֵב, שֶׁכָּל
מֵה שְׂאֵנֵנוּ רוּצִים לְעֲשׂוֹת בְּעִבּוּדְתֶךָ מוֹנְעִים אוֹתָנוּ הַרְּבִה מְאֹד בְּלִי

שְׁעוֹר, אֲשֶׁר כִּמְעַט "כָּשָׁל כַּח הַסֶּבֶל", כִּי כָּל מֶה שְׂאֵנִי רוֹצֶה לְהַתְּגַבֵּר לְטַהַר מִחֲשָׁבוֹתַי וְרַעֲיוֹנַי, מִתְּגַבְּרִים כְּנֶגְדֵי בְּלוּלִים רַבִּים בְּמִחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים, אֲשֶׁר כָּל זֶה נִקְרָא מִחְלָקַת וּכְנֶגֶד כָּל אֵלֹהֵי הַמַּחְלָקוֹת צְרִיכִין תַּעֲנִיּוֹת, כַּאֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ בְּהַתּוֹרָה הַזֹּאת:

תִּתְרַח: עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהוֹרְנֵי וְלַמְדֵנִי וְזַכְּנֵי לְשׁוֹם אֵל לְבִי לְהִבִּין וְלְהַתְּעַנּוֹת הַרְבֵּה כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָּה עַל יְדֵי הַתַּעֲנִיּוֹת לְהַכְּנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי מִחְלָקַת, וְאֵזְכָּה לְהַכְּנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל הַרָצוֹנוֹת הַפְּגוּמִים שְׁלִי לְבַטֵּל כָּלָם כְּנֶגֶד רָצוֹנְךָ וְלִדְבֹק לְבִי בְּאַמֶּת אֱלֹהֶיךָ וְלַעֲבֹדְתֶךָ הָאֱמֶתִיית, וְלֹא אֶסוּר מִרָצוֹנְךָ יָמִין וּשְׂמֹאל, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכְּנֵי שְׂאֵזְכְּלוּ כָּל רָצוֹנוֹת אַחֲרַיִם שֶׁל הַמוֹנְעִים וְהַחֹלְקִים כְּנֶגֶד רָצוֹנִי, וְלֹא יִהְיֶה כַּח לְשׁוֹם מוֹנֵעַ וְחֹלֵק לְבַטֵּלְנִי חֵם וְשָׁלוֹם מֵעֲבֹדְתֶךָ הָאֱמֶתִיית אֲפִלּוּ בְּחוּט הַשְּׁעָרָה וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל מִינֵי מִחְלָקַת שְׂבַע עוֹלָם הֵן מִחְלָקַת מִבְּנֵי הָעוֹלָם, הֵן מִחְלָקַת שְׂבָלְבִי הַכֹּל יִתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, וְאֵזְכָּה לְשָׁלוֹם גָּדוֹל בְּאַמֶּת בְּכָל הַבְּחִינֹת, בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָּה לְשׁוֹב אֱלֹהֶיךָ בְּאַמֶּת וְלִהְיוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב תָּמִיד בְּאַמֶּת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

תִּתְרַט: וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה רַבָּה וְעִצּוּמָה תָּמִיד לְשִׂמְךָ וְלַעֲבֹדְתֶךָ, "שִׂמְחָנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה":

תִּתְרִי: וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַבֵּל יוֹם הַכַּפּוּרִים הַקָּדוֹשׁ בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְחִדּוּת עִצּוּמָה, וְאֵזְכָּה לְקַיֵּם כָּל הַחֲמִשָּׁה עֲנוּיִים בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרָאוּי, וְלְהַתְּפַלֵּל כָּל הַחֲמִשָּׁה תְּפִלוֹת בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּכּוֹנֵה עִצּוּמָה וְנוֹרָאָה וְלְהַתּוֹדוֹת בְּכָל מִינֵי וְהוּיִים, וְלְהַתְּחַרֵּט עַל הָעָבָר בְּחַרְטָה גְּמוּרָה וְלַעֲזֹב

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'ע זאמאָר מ'והר'נ'ת זיצ"ל "זאָך זאָני מ'קוה ש'דך זאָהר מ'ספ'רי ר'בנו יהיה תיקון ר'כ"ל"
זאָמאָר "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות זאָמאָר

בְּאַמַּת דְּרַכֵּי הָרָע וּמַחֲשֵׁבוֹתַי הָרָעוֹת וְהַמְבַלְבְּלוֹת, וְלִקְבֹּל עָלַי
בְּקַבְלָה חֲזָקָה וְנִכּוֹנָה לְבַל אָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה, וְלִבַּל אֶעֱשֶׂה עוֹד
הָרָע בְּעֵינַיִךְ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת
בְּשִׂמְחָה בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה, וְלִבְכוֹת הַרְבֵּה מִתּוֹךְ שִׂמְחָה: